POLO ȘI INSULA SIRENELOR

Nimic mai îmbietor decît o după-amiază petrecută în tribuna bazinului de polo. Joc de valuri contra lumini, tineri mai bine făcuți decît în orice altă ramură de sport, halate multicolore, amintind de Miami și de Mamaia, prosoape „proiectate" parcă de mari maeștri ai design-ului.

În tribuna arhiplină — se pare că polo-ul a luat startul cel mai rapid și mai spectaculos — oameni bronzați, bonete Universiada '81, sticle de Pepsi rostogolindu-se pe trepte, umbrele multicolore, peste capul oficialilor, și acel întreg angrenaj care te atrage ca Insula Sirenelor, tu, spectatorule, fiind hotărît ca mîine să-ți înscrii băiatul la... polo.

Dar acest cadru atît de îmbietor — pe culoarele de gresie ale bazinului Dinamo poți umbla în picioarele goale, fără ca un fir de praf să pătrundă între porii tălpii — oferă un contrast izbitor cu ceea ce se întîmplă în apă. Jocul de polo are acum un ritm și o dezlănțuire pe care derby-urile de acum zece ani nici nu le-ar fi putut întrevedea.

Am văzut o partidă mare acum nouă ani, la J.O. de la München, cînd echipa României pierdea „la fotografie" (7—8) meciul cu Iugoslavia. A fost o partidă frumoasă, dar între timp polo a reușit să-și liciteze valorile estetice prin iuțirea tempoului, prin cele 35 de secunde permise fazei, prin cele 28 de minute împărțite în patru reprize — în '72 se jucau doar 20 — astfel încît astăzi polo a început să fie cu adevărat ceea ce ne spunea, glumind, acum cîteva zile, „Tolea" Grințescu: „În ultimul timp, jocul de polo e o combinație de baschet, handbal, rugby și volei, toate scufundate într-un bazin în care e mult mai greu, pentru că nu e deloc totuna dacă înoți într-un bazin olimpic, fie și într-o cursă de 100 de liber, sau dacă te zvîrcolești în bazinul de water-polo, aproape întotdeauna cu un adversar în spate".

Am văzut ieri meciul Ungaria — Spania. Se spune că echipa Ungariei e mai puțin puternică decît etalonul anilor trecuți, deși în componența ei se află nu mai puțin de opt titulari ai echipelor naționale din ultima vreme, în frunte cu excelentul portar Bors. Cu toate acestea, echipa Ungariei a învins clar Spania, oferindu-ne încă un paradox: victoria unei formații reprezentînd o țară fără ieșire la mare asupra unei peninsule cu vreo 2.000 de km la Atlantic și Mediterană.

A urmat meciul România — Canada. Victoria aparent lejeră, în compania unor adversari cu priză aspră, precum crabii... Echipa României (9 jucători noi din cei 13 de la Moscova) s-a desprins în final, spre dezamăgirea simpaticului canadian de limbă franceză Serge Turcotte, student la biologie, component al unei echipe cu bunici englezi, francezi, irlandezi, neozeelandezi și în care doar Mark Lawrence este student la Institutul de educație fizică.

A fost un meci cu momente de spectacol, mai ales pe sprintul final al tricolorilor, cînd Cătălin Moiceanu a marcat „cu întoarcere" în stilul lui... Marcel Răducanu și cînd am admirat rezistența fără pereche a celor doi pivoți, adevărați cai de povară purtînd, miraculos, pe umeri, stoperii adverși, pe lîngă care Sameș e doar un fulg. A fost un meci aspru, ca și toate celelalte, la capătul căruia tu, spectatorule, parcă ești (iarăși) tentat să-ți menții băiatul la natație.

...Cînd să plecăm, a început meciul Iugoslavia — R.P. Chineză. O simplă formalitate părea să spună palmaresul, dar polo-iștii chinezi au intrat în apă cu o degajare greu de bănuit, oferind în acea primă repriză pe care am văzut-o numere de virtuozitate tehnică inedite, mergînd pînă la fente de „tip Dobrin", pentru scoaterea goalkeeperului din poartă. Prima repriză s-a încheiat cu un foarte aplaudat 4—4. Bazinul Dinamo se pregătea să-și aprindă luminile...

Ioan CHIRILĂ

În satul Universiadei

DIN ZORI ȘI PÎNĂ-N SEARĂ

Creste populația „Satului". Simbătă dimineață număram 2 329 participanți. După mai puțin de 24 de ore — 3 272. Iar ieri, la ora 9, delegațiile cuprindeau 3 483 de universitari. Cu toate acestea, spațiile de la „Regie" erau — firesc — mai degrabă goale în dimineața zilei de start în cele mai multe dintre întreceri. „La „U 18", spre pildă, ora 10 nu a mai aflat nici un sportiv român. Îl întîlnisem ceva mai devreme pe **Cristina Cojocaru**, studentă din Bacău, și **Sigismund Nagy**, tînăr profesor de educație fizică din Medias, ambii atleți. Mai aveau suficient timp pînă la intrarea în concurs dar înțelegeau să-l folosească în mod activ, la antrenament pe Stadionul Republicii.

Unii sportivi și-au făcut antrenamentul în zori. **Jerry Spencer**, înotător american, student al Universității din Arkansas, se întoarce de la pregătire bine dispus. „M-am simțit excelent de la bun început. Spiritul deschis al românilor te cucerește, peste tot sîntem ca între prieteni".

Ceva mai spre prînz apar autorii primei victorii în turneul de polo, **Igor Rosliakov** și colegii săi din echipa sovietică. Și tot așa fără întrerupere, trec în-

În fața Satului Universiadei, echipa de baschet din Coasta de Fildeș înaintea plecării la antrenament.

tr-un sens sau în altul poarta „Satului" voleibaliști (șirul în monom al italienilor pare cel mai jovial), baschetbaliști (Virgil **Căpușan** ne face, din mers, semnul în „V", al victoriei), scrimeri, luptători abia scăpați de emoțiile cîntarului...

L-am căutat pe cel mai tînăr locuitor, lucru defel ușor într-un loc prin excelență al tinereții. Satisfacție numai pe jumătate: l-am aflat — îl cheamă **Mads Mangor** — dar interviul a fost ratat. Vîrsta lui Mads se numără abia în săptămîni și luni. Lene și Ib, părinții săi, din delegația de voleibaliști a Danemarcei, ne asigură însă că putem scrie liniștiți: cel mai tînăr locuitor al „Satului" se simte minunat.

În clădirea centrală aceeași imagine ducînd cu gîndul la un stup de albine. Oameni a căror muncă rămîne anonimă încearcă — și reușesc — să descurce toate „firele". **Leszek Rouppert**, șeful delegației Poloniei, președintele A.Z.S. și director administrativ al Universității din Lublin, și-a rezolvat o problemă la unul din birouri se îndreaptă spre altul. Ne spune pe drum: „Mă aflu încă sub impresia unei festivități de deschidere pe care aș sintetiza-o astfel: a fost fantastic. Căldura spectatorilor, frumusețea spectacolului artistic, ambianța — totul a contribuit la deplinul succes al uverturii". În cuvinte asemănătoare s-a exprimat și directorul pentru educație fizică al Universității din Nijmegen, conducătorul lotului olandez, la numai cîteva secunde de la festivitatea înălțării drapelului țării sale: „Felicitări pentru primul act al Universiadei. Organizatorii sînt la înălțime deși sarcina lor nu este deloc simplă. În ce ne privește, sperăm să contribuim la reușita competiției și să cîștigăm medalii. Poate la volei, baschet, atletism".

Apropo de festivitățile de ridicare a drapelelor: sînt oferite flori tuturor reprezentanților studențimii sportive de către pionieri ai școlilor generale 142, 156, 202, 117, 163, 166, 168, 153.

Există însă și timp liber. Unii dintre oaspeți vor să cunoască Bucureștiul sau chiar alte locuri din țară? Nimic mai simplu. Ieri, de exemplu, 25 de americani și 6 mexicani au făcut Turul Capitalei prin mijlocirea biroului de turism din cadrul „Satului".

Și toată lumea așteaptă să se apropie... seara. Platforma culturală a devenit un veritabil punct de atracție. Aseară s-au produs grupul „Song", formația „Basorelief" — din Capitală, ansamblul Mărțișorul — din Cluj-Napoca, formații de dansuri moderne din București (de la A.S.E.) și Timișoara. Directorul programului cultural **Victor Dumitru Ionescu**, ne asigură că și în zilele următoare vor evolua laureați ai Festivalului artei și creației studențești. Un personaj binecunoscut aici este și psihologul **Andrei Partos**, cu o bogată experiență de prezentator de discotecă. Prin grija sa — și a altora — muzica face casă bună cu sportul.

Geo RAEȚCHI

Vlad Hagiu și Cătălin Moiceanu, *doi dintre cei mai tineri componenți ai echipei noastre de polo, plecînd spre bazinul Dinamo.*

DIN TOATE DAR NU TOTUL!

...Centrul de presă. Activitatea a demarat din plin. În sălile telexurilor și telefoanelor, în cele dotate cu mașini de scris, pretutindeni s-a instalat animația marilor competiții. O recunoaștem și o putem compara cu admirabila organizare a „inimii" corpului de ziariști la Jocurile olimpice, la Campionatele mondiale în frunte cu cel de fotbal. „Excelent, excelent"! exclamă în pitoreasca sa română vechiul nostru amic **Ergun Emek**, trimisul marelui ziar „Millyet" din Istanbul. Ceea ce merge acum ca pe roate reprezintă efortul de multe săptămîni ale celor ce au avut în grijă organizarea centrului de presă. Să le dăruim mulțumirile noastre!

...Sub razele soarelui, piscina de la Dinamo strălucește din plin. Apa e de un albastru mediteranean, instalațiile electronice de cronometraj sclipesc din mii de linii ce se aprind și se sting după cum este nevoie. Amănuntele (ah! cît de importante sînt amănuntele) merg pînă la apărătoarele de soare de pe băncile de rezerve, montate salvator mai cu seamă pentru echipele care evoluează dimineața, sub sulițele neiertătoare ale globului de foc din acest iulie cu adevărat „de cuptor". Spectatori mulți pentru o reuniune de dimineață și un meci mult mai animat decît anticipările, S.U.A. — Mexic. Cînd ieșim din frumoasa piscină, un puști trece pe lîngă noi. Și îi aruncă din fugă prietenului de joacă ce îl însoțește: „Hai, Gigele! Hai că în toamnă e să fim și noi în bazinul ăsta. Nici nu credeam că o să ne admită în secția lui Dinamo. Hai să-i vedem pe cei mari!".

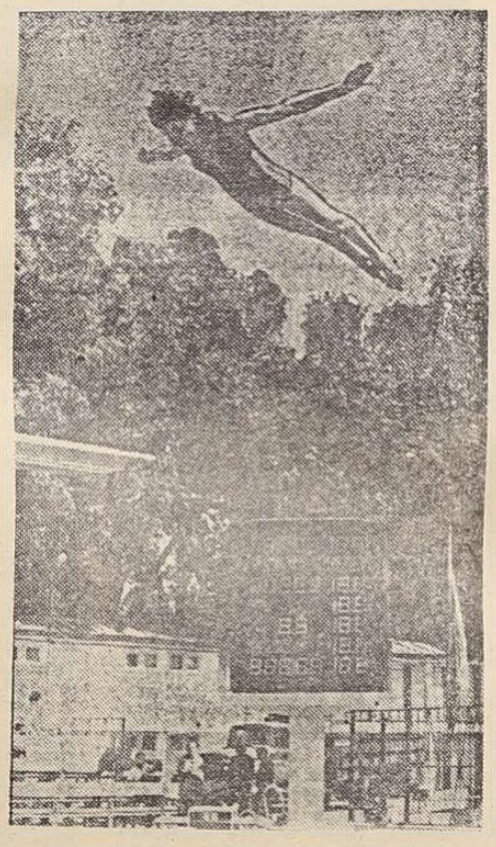

Ruxandra Hociotă — *în plin zbor — s-a calificat pentru finala la trambulină, ca și* Felicia Cîrstea.

...Sub cupola majestuoasă a Palatului sportului și culturii, gimnaștii au dat primul recital și primii campioni ai Universiadei. Reuniunea masculină a reprezentat un extraordinar, de nevisat, prolog. Băieții noștri dovedindu-se mai buni decît ne obișnuiserăm să-i credem. Acum, așteptăm cu și mai multă nerăbdare disputa fetelor. Cînd Nadia a apărut, duminică, în fața uriașei cupe a flăcării Universiadei, unul dintre confrații italieni a strigat: „Siamo tutti martedì!" (Sîntem toți prezenți marți — n.n. ziua concursului feminin). Exprima gîndul atîtor altor colegi de peste hotare care ne-au spus nu o dată: „Reuniunile Nadiei Comăneci reprezintă momentul de vîrf al săptămînii". Și nu greșesc cu nimic.

...Voleibaliștii noștri aliniază o garnitură a „speranțelor". Publicul i-a primit ieri cu mare căldură pe „premianții" noii generații — Căta-Chitiga, Vrîncuț, Mina și ceilalți. Universiada le oferă acestor jucători de mare talent o „pîrtie" frumoasă spre echipa reprezentativă, acolo unde se vor întîlni cu „decanii" internaționalilor noștri pe nume **Oros, Dumănoiu, Tutovan, Pop** etc. Fiindcă veni vorba de ei, să notăm frumosul lor gest de a fi alcătuit o echipă care a reprezentat pe ultimul partener de antrenament al selecționatei universitare. „Ghizii" în teren ai tinerilor voleibaliști se numesc **Enescu, Girleanu, Stoian** — jucători care au acumulat experiența marilor partide. Și e nevoie de așa ceva în întrecerea Universiadei care reprezintă cea mai tare competiție voleibalistică a anului, un veritabil campionat al lumii.

...Săriturile în apă au cedat întîietatea concurentelor. Iată un gest de politețe. Dar cei care s-au aflat în tribunele de la Ștrandul Tineretului s-au convins că săritoarele în apă au știut să răspundă, printr-o reuniune de mare spectaculozitate, onoarei de a deschide întrecerile.

... Să terminăm tot la... Centrul de presă mica noastră peregrinare prin sălile și piscinele Universiadei. Ieri, evenimentul central l-a reprezentat conferința de presă a președintelui C.I.O., **Juan Antonio Samaranch**. „Tirul" întrebărilor nu l-a menajat. Printre atîtea chestionări referitoare la problemele olimpice, președintele Comitetului Olimpic Internațional n-a uitat să amintească faptul că se află pentru a treia oară la București și că îi face mare plăcere de cîte ori revine aici.

Eftimie IONESCU

DESCHIDEREA LUCRĂRILOR CONFERINȚEI CESU

Luni s-au deschis la București lucrările Conferinței Comisiei pentru Studiul Sportului Universitar (CESU).

În deschiderea lucrărilor au fost rostite cuvinte de salut din partea Comitetului Național de organizare a „Universiadei '81" și a Comitetului Executiv al FISU.

La conferință participă cadre din învățămîntul superior, cercetători științifici, precum și alți specialiști din domeniul sportului, reprezentanți ai organizațiilor sportive membre ale FISU.

În prima zi a conferinței au fost prezentate comunicări și au avut loc dezbateri pe marginea temelor privind „Dezvoltarea Educației fizice și a programului sportiv în universități" și „Tendințe pentru crearea de facilități în sport".